

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA HENRIKA SAUGMANDSGORA ĒES
[HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE] SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 13. jūlijā¹

Lieta C-341/16

Hanssen Beleggingen BV
pret
Tanja Prast-Knipping

(*Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu izpilde – Regula (EK) Nr. 44/2001 – 2. panta 1. punkts – Atbildētāja domicila jurisdikcija – 22. panta 4. punkts – Izņēmuma jurisdikcija preču zīmju reģistrācijas vai spēkā esamības lietās – Tiesvedība par Beniluksa preču īpašnieka identitāti – Prasība pret Beniluksa preču zīmes oficiālo īpašnieku ar mērķi panākt atteikšanos no tiesībām uz preču zīmi īpašnieka statusā

I. Ievads

1. Ar 2016. gada 14. jūnija lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 16. jūnijā, *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza tai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (turpmāk tekstā – “Briseles I regula”)² 22. panta 4. punktu.

2. Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Hanssen Beleggingen BV* un *Tanja Prast-Knipping* par Beniluksa preču zīmi, kurai šī pēdējā oficiāli ir īpašniece.

3. Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai uz lietu, kas tajā tiek izskatīta, attiecas ar Briseles I regulas 22. panta 4. punktu noteiktā izņēmuma jurisdikcijas norma tiesvedībām “attiecībā uz preču zīmju reģistrāciju vai likumīgumu [preču zīmju reģistrācijas vai spēkā esamības lietās]”, kas nozīmētu, ka Vācijas tiesām – tostarp iesniedzējtiesai – nav jurisdikcijas izskatīt šo lietu. Ja turpretī uz šo lietu neattiektos minētā izņēmuma jurisdikcijas norma, Vācijas tiesām būtu jurisdikcija, piemērojot vispārējās jurisdikcijas normu, kas noteikta ar šīs regulas 2. panta 1. punktu.

4. Sava izklāsta turpinājumā es norādīšu iemeslus, kuru dēļ es uzskatu, ka uz tādu prasību kā iesniedzējtiesā celtā prasība, kas ir vērsta uz to, lai persona, kura oficiāli reģistrēta kā preču zīmes īpašniece, sniedz paziņojumu kompetentajai iestādei, ka viņai nav tiesību uz šo preču zīmi un ka viņa atsakās no reģistrācijas kā minētās preču zīmes īpašniece, neattiecas izņēmuma jurisdikcijas norma, kas noteikta ar Briseles I regulas 22. panta 4. punktu.

¹ Oriģinālvaloda – franču.

² OV 2001, L 12, 1. lpp. Iesniedzējtiesa ir izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ šī regula, kas pa šo laiku atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.), ir piemērojama *ratione temporis* pamatlietas apstākļos. Skat. šo secinājumu 13. punktu.

II. Atbilstošās tiesību normas

5. Atbilstoši vispārējās jurisdikcijas normai, kas noteikta ar Briseles I regulas 2. panta 1. punktu, “saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā”.

6. Minētās regulas 22. panta 4. punkta pirmajā daļā, kas iekļauta tās II nodaļas 6. iedaļā ar nosaukumu “Izņēmuma jurisdikcija”, ir noteikts, ka, neizvērtējot domicilu, jurisdikcija “tiesvedībā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai likumīgumu [spēkā esamību], kas jādeponē vai jāreģistrē,” ir vienīgi tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā deponēšana vai reģistrācija ir pieteikta vai veikta vai kurā to uzskata par veiktu saskaņā ar kāda Savienības instrumenta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

III. Pamatlieta, prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

7. Pamatlieta attiecas uz tiesībām, kas saistītas ar Beniluksa preču zīmi. *T. Prast-Knipping*, atbildētāja pamatlietā, dzīvo Hamminkelnā [*Hamminkeln*] (Vācija). Viņa ir reģistrēta *Office Benelux de la Propriété intellectuelle* [Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojā] (*OBPI*) kā grafiskās preču zīmes Nr. 361604, kura reproducēta zemāk, īpašniece.

8. Šīs preču zīmes reģistrācija tika pieteikta 1979. gada 7. septembrī par labu uzņēmumam *Helmut Knipping*. Uzrādot mantošanas apliecību, kurā apliecināts, ka viņa ir vienīgā *H. Knipping* mantiniece, *T. Prast-Knipping* panāca to, ka strīdīgā preču zīme 2003. gada 14. novembrī tika pārreģistrēta *OBPI* uz viņas vārda.

9. *Hanssen Beleggingen BV* (turpmāk tekstā – “*Hanssen Beleggingen*”), prasītāja pamatlietā, ir sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Nīderlandē.

10. *Hanssen Beleggingen* prasība ir vērsta uz to, lai *T. Prast-Knipping* sniedz paziņojumu *OBPI*, ka viņai nav tiesību uz strīdīgo preču zīmi un ka viņa atsakās no reģistrācijas kā preču zīmes īpašniece. Pamatojumam *Hanssen Beleggingen* uzsver, ka vairāku strīdīgās preču zīmes īpašumtiesību pāreju rezultātā tā ir kļuvusi par tiesību uz strīdīgo preču zīmi patieso īpašnieci. Tādējādi tā uzskata, ka tai attiecībā uz *T. Prast-Knipping* ir likumīgas tiesības prasīt, lai šī pēdējā sniedz attiecīgos paziņojumus *OBPI*.

11. *Landgericht Düsseldorf* (Diseldorfas apgabaltiesa, Vācija) noraidīja prasību ar 2015. gada 24. jūnija spriedumu, pamatojumam norādot, ka *Hanssen Beleggingen* attiecībā uz *T. Prast-Knipping* nevar izvirzīt prasījumu, pamatojoties uz nepamatotu iedzīvošanos, jo *T. Prast-Knipping* Beniluksa preču zīmju reģistrā ir pamatoti reģistrēta kā strīdīgās preču zīmes oficiālā īpašniece. Šī tiesa uzskatīja, ka strīdīgā preču zīme *H. Knipping* nāves brīdī bija viņa īpašumā un tādēļ vispārējās tiesību pēctecības ceļā pārgājusi *T. Prast-Knipping* kā viņa vienīgajai mantiniecei. Minētā tiesa nav sniegusi apsvērumus par Vācijas tiesu starptautisko jurisdikciju, ko *T. Prast-Knipping* nav apstrīdējusi.

12. *Hanssen Beleggingen* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā). Šai tiesai bija šaubas par Vācijas tiesu starptautisko jurisdikciju. Tā šajā ziņā uzsver, ka šī jurisdikcija varētu izrietēt no Briseles I regulas 2. panta 1. punkta, ņemot vērā to, ka *T. Prast-Knipping* domicils ir Vācijā. Tomēr Nīderlandes tiesu starptautiskā izņēmuma jurisdikcija, kas izriet no Briseles I regulas 22. panta 4. punkta, varētu izslēgt Vācijas tiesu starptautisko jurisdikciju.

13. Minētā tiesa tostarp precizēja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 par 66. panta 1. punktu pamatlietā *ratione temporis* ir piemērojama Briseles I regula, jo prasība tika celta pirms 2015. gada 10. janvāra.

14. Šajos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai [Briseles I regulas] 22. panta 4. punktā ietvertais tiesvedības jēdziens “attiecībā uz [...] preču zīmju [...] reģistrāciju vai likumību [preču zīmju reģistrācijas vai spēkā esamības lietās]” attiecas arī uz prasību pret Benilukša preču zīmju reģistrā reģistrētas Benilukša preču zīmes oficiālu preču zīmes īpašnieci par paziņojumu [OBPI], ka atbildētājai nav tiesību uz attiecīgo preču zīmi un viņa atsakās no reģistrācijas kā preču zīmes īpašnice?”

15. Rakstveida apsvērumus iesniedza *T. Prast-Knipping* un Eiropas Komisija. Tiesas sēde mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai netika sasaukta.

IV. Analīze

16. Ar prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai uz tādu prasību kā pamatlietā celtā prasība, kas ir vērsta uz to, lai persona, kura oficiāli reģistrēta kā Benilukša preču zīmes īpašnice, sniedz paziņojumu OBPI, ka viņai nav tiesību uz šo preču zīmi un ka viņa atsakās no reģistrācijas kā minētās preču zīmes īpašnice, attiecas Briseles I regulas 22. panta 4. punkts.

17. Gan *T. Prast-Knipping*, gan Komisija uzskata, ka uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzoši. Es piekritu šim viedoklim tālāk minēto iemeslu dēļ.

18. Par ar Briseles I regulas 22. panta 4. punktu noteiktās izņēmuma jurisdikcijas normas piemērošanas jomu Tiesai jau ir bijusi iespēja izteikties it īpaši spriedumā lietā *Duijnstee*³. Viens no jautājumiem, ko Tiesa skatīja šajā spriedumā, bija saistīts ar “tiesvedības patentu reģistrācijas vai spēkā esamības lietās” jēdziena atbilstoši 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās⁴ 16. panta 4. punktam interpretāciju. Es uzskatu, ka šis spriedums, kas attiecas uz pamatlietas tiesvedībai analogu tiesvedību, pamatlietā ir atbilstošs, kam ir izšķiroša nozīme. Uzsveru, ka būtībā Tiesa minētā sprieduma principus ir apstiprinājusi spriedumā lietā *GAT*⁵.

19. Lieta *Duijnstee* attiecas uz prasību, ko *Schroefboutenfabriek BV* maksātnespējas administrators *F. Duijnstee* bija cēlis pret *L. Goderbauer*, šī uzņēmuma bijušo direktoru, par to, lai viņam tiktu uzdots nodot maksātnespējīgajam uzņēmumam divdesmit divās valstīs deponētos patenta pieteikumus un izdotos patentus par izgudrojumu, ko *L. Goderbauer* bija veicis, būdams šīs sabiedrības darbinieks⁶.

20. Tiesa uzskatīja, ka šis jēdziens ir autonomš jēdziens, kam jābūt vienveidīgi piemērotam visās līgumslēdzējās valstīs⁷.

3 Spriedums, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326).

4 OV 1972, L 299, 32. lpp.; turpmāk tekstā – “Briseles konvencija”. Par pienākumu ņemt vērā judikatūru attiecībā uz Briseles konvencijas 16. panta 4. punktu, interpretējot Briseles I regulas 22. panta 4. punktu, skat. šo secinājumu 25. punktu.

5 Spriedums, 2006. gada 13. jūlijs, *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 14.–23. punkts).

6 Spriedums, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 3. punkts).

7 Spriedumi, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 19. punkts), un 2006. gada 13. jūlijs, *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 14. punkts).

21. Lai interpretētu šo jēdzienu, Tiesa uzsvēra, ka izņēmuma jurisdikciju tiesvedībās patentu reģistrācijas vai spēkā esamības lietās, kas attiecināta uz to līgumslēdzēju valstu tiesām, kurās pieteikta vai veikta patenta deponēšana vai reģistrācija, pamato fakts, ka šīs tiesas ir vispiemērotākās, lai lemtu lietās, kurās pats strīds attiecas uz patenta spēkā esamību vai deponēšanas vai reģistrācijas veikšanu⁸.

22. Līdz ar to Tiesa nosprieda, ka šīs izņēmuma jurisdikcijas normas, interpretētas sašaurināti saistībā ar iepriekš minēto tuvumā esamības mērķi, piemērošanas jomā ietilpst vienīgi tiesvedības attiecībā uz patenta spēkā esamību, pastāvēšanu vai zaudēšanu vai attiecībā uz prioritātes tiesību pieprasīšanu saistībā ar agrāku deponēšanu⁹.

23. Savas argumentācijas beigās Tiesa konstatēja, ka strīds, ko izskata iesniedzējtiesa, neietilpst šādi ierobežotajā Briseles konvencijas 16. panta 4. punkta piemērošanas jomā, jo tas neattiecas uz strīdīgo patentu spēkā esamību vai reģistrāciju, bet attiecas vienīgi uz jautājumu par to, vai patenta tiesību īpašnieks bija *L. Goderbauer* vai maksātnespējīgais uzņēmums *Schroefboutenfabriek*, kas bija jānosaka, pamatojoties uz tiesiskajām attiecībām, kuras pastāvēja starp ieinteresētajām personām¹⁰.

24. Šī argumentācija man šķiet pilnībā attiecināma uz šo lietu tālāk minēto iemeslu dēļ.

25. Pirmkārt, Tiesai jau ir bijusi iespēja lemt, ka, ņemot vērā šo divu tiesību normu līdzvērtību, ir jānodrošina kontinuitāte Briseles I regulas 22. panta 4. punkta un Briseles konvencijas 16. panta 4. punkta interpretācijā atbilstoši šīs regulas preambulas 19. apsvērumam¹¹. Būtībā minētās regulas 22. panta 4. punktā atspoguļota tā pati sistemātika, kas Briseles konvencijas 16. panta 4. punktā, un turklāt tas formulēts gandrīz identiskos terminos¹². Saskaņā ar iedibināto judikatūru Tiesas sniegtā Briseles konvencijas noteikumu interpretācija ir spēkā arī attiecībā uz Briseles I regulas noteikumiem, jo šo instrumentu noteikumus var kvalificēt kā līdzvērtīgus¹³.

26. Otrkārt, es neredzu iemeslu, kāpēc Tiesas noteikto kritēriju patentu jomā spriedumā lietā *Duijnstee*¹⁴ nepaplašināt attiecībā uz tiesvedībām preču zīmju jomā. Būtībā, pirmkārt, ar Briseles I regulas 22. panta 4. punkta formulējumu nav nekādi nošķirtas tiesvedības patentu jomā un preču zīmju jomā. Otrkārt, spēkā esamības, pastāvēšanas, zaudēšanas vai prioritātes tiesību pieprasīšanas saistībā ar agrāku deponēšanu jēdzieni ir atbilstīgi arī preču zīmju jomā.

27. Treškārt, piemērojot kritēriju, ko Tiesa noteikusi spriedumā lietā *Duijnstee*¹⁵, jānorāda, ka strīds pamatlietā neattiecas uz preču zīmes spēkā esamību, pastāvēšanu vai zaudēšanu vai uz prioritātes tiesību pieprasīšanu saistībā ar agrāku deponēšanu. Būtībā šis strīds attiecas tikai uz jautājumu par to, vai strīdīgās preču zīmes īpašnieks ir *T. Prast-Kniping* vai *Hanssen Beleggingen*, kas jānosaka, pamatojoties uz tiesiskajām attiecībām, kuras pastāvēja starp ieinteresētajām personām, līdzīgi kā pamata strīdā lietā *Duijnstee*. Citiem vārdiem sakot, kā to pamatoti uzsvērusi Komisija, šis strīds ir nevis par preču zīmi pašu, bet gan par tās īpašnieka noteikšanu, kas ir jautājums, kurš neattiecas uz minētās preču zīmes reģistrāciju vai spēkā esamību atbilstoši Briseles I regulas 22. panta 4. punktam.

8 Spriedumi, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 22. punkts), un 2006. gada 13. jūlijs, *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 21.–23. punkts).

9 Spriedumi, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 23.–25. punkts), un 2006. gada 13. jūlijs, *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 15. punkts).

10 Spriedums, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 26. punkts).

11 Spriedums, 2012. gada 12. jūlijs, *Solvay* (C-616/10, EU:C:2012:445, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 Vienīgā formulējuma atšķirība ir atsaucē "saskaņā ar starptautisku konvenciju" Briseles konvencijas 16. panta 4. punktā, kas kļuvusi par atsauci "saskaņā ar kāda Kopienas akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem" Briseles I regulas 22. panta 4. punkta pirmajā daļā.

13 Skat. it īpaši spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, *Zuid-Chemie* (C-189/08, EU:C:2009:475, 18. punkts), 2012. gada 12. jūlijs, *Solvay* (C-616/10, EU:C:2012:445, 42. punkts un tajā minētā judikatūra), 2015. gada 10. septembris, *Holterman Ferho Exploitatie* u.c. (C-47/14, EU:C:2015:574, 38. punkts), kā arī 2016. gada 16. jūnijs, *Universal Music International Holding* (C-12/15, EU:C:2016:449, 22. punkts).

14 Spriedums, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 24. un 25. punkts).

15 Spriedums, 1983. gada 15. novembris, *Duijnstee* (288/82, EU:C:1983:326, 24. un 25. punkts).

28. Šajā ziņā apstāklis, ka *Hanssen Beleggingen* celtā prasība ir vērsta tieši uz to, lai panāktu, ka *T. Prast-Knipping* atsakās no reģistrācijas kā strīdīgās preču zīmes īpašniece, nenozīmē, ka uz pamatlietu attiecas “tiesvedības preču zīmju reģistrācijas vai spēkā esamības lietās” jēdziens atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai. Šī prasība būtībā ir tikai papildu prasība galvenajai prasībai, kas vērsta uz to, lai tiktu atzīts, ka strīdīgā preču zīme nepieder *T. Prast-Knipping* atbilstoši privātiem nolīgumiem, ar kuriem esot noteikta šīs preču zīmes nodošana par labu *Hanssen Beleggingen*¹⁶. Kā paskaidroju iepriekšējā punktā, šāds strīds neattiecas ne uz minētās preču zīmes spēkā esamību, pastāvēšanu vai zaudēšanu, ne uz prioritātes tiesību pieprasīšanu saistībā ar agrāku deponēšanu.

29. Ceturtkārt, jāpiebilst, kā uzsvēra *T. Prast-Knipping* un Komisija, ka tuvumā esamības mērķis, kas izvirzīts šajā noteikumā, nav pretrunā tam, ka uz pamatlietu neattiecas izņēmuma jurisdikcijas norma, kas noteikta ar minēto noteikumu¹⁷. Būtībā pamatlietā izskatītie argumenti, kas vērsti it īpaši uz nepamatotas iedzīvošanās esamību un nolīgumu starp privātpersonām piemērošanas jomu¹⁸, neattiecas uz jautājumu par strīdīgās preču zīmes spēkā esamību vai reģistrāciju. Līdz ar to tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā veikta preču zīmes reģistrācija, nav vispiemērotākās, lai lemtu par šādiem argumentiem.

30. No iepriekš minētā es secinu, ka uz pamatlietu neattiecas izņēmuma jurisdikcijas norma, kas paredzēta Briseles I regulas 22. panta 4. punktā. Līdz ar to Vācijas tiesas – un tostarp iesniedzējtiesa –, būdamas tās dalībvalsts tiesas, kurā atrodas *T. Prast-Knipping*, atbildētājas pamatlietā, domicils, ir tiesas, kurām ir starptautiskā jurisdikcija izskatīt šo lietu, piemērojot vispārējās jurisdikcijas normu, kas paredzēta šīs regulas 2. panta 1. punktā.

31. Šajā ziņā jāprecizē, ka fakts, ka uz minēto lietu eventuāli var attiekties minētās regulas 5. panta 3. punkts tā iemesla dēļ, ka *Hanssen Beleggingen* celtās prasības pamatā būtu tieši nepamatotas iedzīvošanās esamība, neietekmē Vācijas tiesu jurisdikciju atbilstoši šīs pašas regulas 2. panta 1. punktam. Būtībā pirmais no šiem noteikumiem nosaka *papildu* – nevis *izņēmuma* – jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz otrajā noteikumā paredzēto.

32. Pakārtoti, ja Tiesa lemtu, ka uz pamatlietu attiecas Briseles I regulas 22. panta 4. punkts, jurisdikcija to izskatīt būtu tikai tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā veikta preču zīmes reģistrācija. Ar šo normu būtībā ir paredzēts izņēmuma jurisdikcijas noteikums, kura sekas ir tādas, ka tiek izslēgta ar šīs regulas 2. panta 1. punktu noteiktās vispārējās jurisdikcijas normas piemērojamība.

33. Saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegtajiem norādījumiem Briseles I regulas 22. panta 4. punkta piemērošana nozīmētu, ka Vācijas tiesām nav jurisdikcijas izskatīt pamatlietu¹⁹.

34. Šajā kontekstā vēlos vēl izcelt sprieduma lietā *Brite Strike Technologies*²⁰ piemērojamību. Nav noliedzams, Tiesa šajā spriedumā ir nospriedusi, ka Briseles I regulas 71. pants, skatīts kopā ar LESD 350. pantu, neliedz Beniluksa konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizainparaugi)²¹ (turpmāk tekstā – “Beniluksa konvencija”) 4.6. pantā noteikto jurisdikcijas normu attiecībā uz tiesvedībām par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem piemērot attiecībā uz šīm tiesvedībām.

16 Skat. šo secinājumu 10. un 11. punktu.

17 Skat. šo secinājumu 21. punktu.

18 Skat. šo secinājumu 10. un 11. punktu.

19 Skat. šo secinājumu 12. punktu.

20 Spriedums, 2016. gada 14. jūlijs (C-230/15, EU:C:2016:560, 66. punkts).

21 2005. gada 25. februārī Hāgā Beļģijas Karalistes, Luksemburgas Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes parakstītā konvencija. Šī konvencija stājas spēkā 2006. gada 1. septembrī.

35. Tomēr šī judikatūra man nešķiet atbilstīga, nosakot Vācijas tiesu starptautisko jurisdikciju, kas ir pamatlietas priekšmets, jo Vācijas Federālā Republika nav Beniluksa konvencijas līgumslēdzēja puse. Būtībā man šķiet neiespējami, ka konvencijai, kuras līgumslēdzēja puse Vācijas Federālā Republika nav, varētu būt saistoša iedarbība uz Vācijas tiesām. Uzsveru, ka spriedums lietā *Brite Strike Technologies*²² atšķirībā no šīs lietas attiecās uz tiesvedību, ko skatīja Nīderlandes tiesā.

36. Šo interpretāciju, ja tas ir nepieciešams, apstiprina tas, kā ir formulēts Briseles I regulas 71. panta 2. punkta a) apakšpunkts, ko saskaņā ar tā formulējumu piemēro “tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem”²³.

37. Līdz ar to, ja Tiesa lemtu, ka uz pamatlietu attiecas Briseles I regulas 22. panta 4. punkts, Vācijas iesniedzējtiesai būtu pēc pašas ierosmes jāpaziņo, ka tai nav jurisdikcijas atbilstoši šīs regulas 25. pantam. Tikai gadījumā, ja prasība pamatlietā būtu celta kādā Beniluksa dalībvalsts tiesā, piemērojot spriedumu *Brite Strike Technologies*²⁴, šai tiesai būtu jāņem vērā Beniluksa konvencijas 4.6. pants, izvērtējot savu jurisdikciju.

V. Secinājumi

38. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es iesaku Tiesai uz *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Uz tādu prasību kā pamatlietā celtā prasība, kas ir vērsta uz to, lai persona, kura oficiāli reģistrēta kā Beniluksa preču zīmes īpašniece, sniedz paziņojumu Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojam (*OBPI*), ka viņai nav tiesību uz šo preču zīmi un ka viņa atsakās no reģistrācijas kā minētās preču zīmes īpašniece, neattiecas Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 22. panta 4. punkts.

22 Spriedums, 2016. gada 14. jūlijs (C-230/15, EU:C:2016:560).

23 Mans izcēlums. Briseles I regulas 71. pantā ir noteikts:

“1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildišanu.

2.

Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, kas nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, ir obligāts šīs regulas 26. pants; [..]”

24 Spriedums, 2016. gada 14. jūlijs (C-230/15, EU:C:2016:560).